



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 13 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ (ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການແພ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ການແພ່ລະບາດຈາກພາຍນອກເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ແລະ ຈາກ ສປປ ລາວ ໄປຍັງ ປະເທດອື່ນ ແນໃສ່ຮັກສາສຸຂານາໄມພຶດ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຕາມທິດກະສິກຳສະອາດ, ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທາງດ້ານການຄ້າ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ

ການປ້ອງກັນພຶດ ແມ່ນ ການສະກັດກັ້ນ, ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ເກີດການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ ພຶດ, ສັດ, ຄົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການກັກກັນພຶດ ແມ່ນ ການຈຳກັດບໍລິເວນຂອງພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ເຂົ້າໃນການກວດກາ, ທິດສອບ ຫຼື ບຳບັດບໍ່ໃຫ້ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ມີການຕິດແປດຂອງສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ພຶດ** ໝາຍເຖິງ ພຶດທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນຂອງພຶດ ເປັນຕົ້ນ ດອກ, ໝາກ, ເມັດ, ໃບ, ກິ່ງ, ກ້ານ, ຍອດ, ລຳ, ຕາ, ໜໍ່, ຮາກ, ສະບໍ່ ຫຼື ເຊື້ອເຫັດລາ, ແນວພັນພຶດ, ເຊື້ອພັນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອ ປູກ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນ;
2. **ຜະລິດຕະພັນພຶດ** ໝາຍເຖິງ ພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ ຊຶ່ງສາມາດສ້າງຄວາມສ່ຽງໃຫ້ ສັດຕູພຶດເຂົ້າມາ ແລະ ແພ່ລະບາດ;
3. **ສັດຕູພຶດ** ໝາຍເຖິງ ພຶດ, ແມງໄມ້, ສັດ ຫຼື ເຊື້ອຈຸລິນຊີ ເຊັ່ນ ໄວຮັດ, ເຫັດລາ, ແບັກທີເຣຍ, ກາຝາກ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດອື່ນ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແກ່ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. **ສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ** ໝາຍເຖິງ ສັດຕູພຶດກັກກັນ, ສັດຕູພຶດທີ່ບໍ່ກັກກັນແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະ ສັດຕູພຶດເຝົ້າລະວັງ;
5. **ສັດຕູພຶດກັກກັນ** ໝາຍເຖິງ ສັດຕູພຶດທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃສ່ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ, ສັດຕູພຶດດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ທັນປາກົດມີ ຫຼື ມີແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີການລະບາດເປັນວົງກ້ວາງ ແລະ ກຳລັງຖືກຄວບຄຸມ ຢ່າງເປັນທາງການ;
6. **ສັດຕູພຶດທີ່ບໍ່ກັກກັນແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ** ໝາຍເຖິງ ສັດຕູພຶດທີ່ບໍ່ກັກກັນ ຊຶ່ງມີໃນພຶດທີ່ຈະນຳໄປປູກ ແລະ ອາດຈະສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ພຶດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຢ່າງເປັນທາງການ;
7. **ສັດຕູພຶດເຝົ້າລະວັງ** ໝາຍເຖິງ ສັດຕູພຶດທີ່ສ້າງຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຍ້ອນຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານຊີວະສາດ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງໃນການລະບາດ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການຄວບຄຸມໃນສປປ ລາວ;
8. **ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ** ໝາຍເຖິງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ, ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່, ຕູ້ບັນຈຸ, ດິນ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ວັດຖຸ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນ ທີ່ສາມາດນຳສັດຕູພຶດເຂົ້າມາ ຫຼື ພາໃຫ້ສັດຕູພຶດແພ່ລະບາດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ;
9. **ຊຸດສິນຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ປະລິມານຂອງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ຈາກປະເທດໜຶ່ງໄປຍັງອີກປະເທດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດສະບັບດຽວ;
10. **ການຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ** ໝາຍເຖິງ ການຍັບຢັ້ງ, ການຈຳກັດຂອບເຂດ ຫຼື ກຳຈັດສັດຕູພຶດໃຫ້ໝົດໄປ;
11. **ດ່ານກັກກັນພຶດ** ໝາຍເຖິງ ຈຸດ ຫຼື ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອກວດກາ ແລະ ກັກກັນພຶດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດປະຈຳຢູ່ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ ຫຼື ຈຸດຊາຍແດນທາງບົກ ທີ່ກຳນົດຂຶ້ນ ຢ່າງເປັນ

ທາງການ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ. ດ່ານ ກັກກັນພືດ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ດ່ານສາກິນ, ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ;

12. ການແພ່ລະບາດ ໝາຍເຖິງ ການແພ່ຂະຫຍາຍຂອງສັດຕູພືດທີ່ພົບເຫັນ ລວມທັງ ການຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ຂອງສັດຕູພືດໃນເຂດໃດໜຶ່ງ;

13. ການວິໄຈຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູ ພືດຈາກຫຼັກຖານ, ຂໍ້ມູນທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເສດຖະກິດ ເພື່ອກຳນົດສັດຕູພືດ ຄວບຄຸມ ແລະ ລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດ ຂອງມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ສັດຕູພືດ ດັ່ງກ່າວ;

14. ສຸຂານາໄມພືດ ໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບ ຄຸມ ມີຄວາມສະອາດ, ປອດໄພ ຈາກສັດຕູພືດ;

15. ການປະຕິບັດດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ໝາຍເຖິງ ການກວດກາ, ການທົດສອບ, ການເຜົ່າ ລະວັງ, ການບຳບັດ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທາງການອື່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ;

16. ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບການ ຫຼື ວິທີການປະຕິບັດທີ່ເປັນທາງ ການ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການເຂົ້າມາ ຫຼື ການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດກັກກັນ ຫຼື ເພື່ອຈຳກັດຜົນກະທົບ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກສັດຕູພືດທີ່ບໍ່ກັກກັນແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

17. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທາງການ ໃນຮູບແບບເຈ້ຍ ຫຼື ເອເລັກໂຕຣນິກ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງຕາມແບບພິມ ຂອງອົງການປ້ອງກັນພືດສາກິນ ອອກໃຫ້ແກ່ຊຸດສິນຄ້າ ໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ລວມທັງຊຸດສິນຄ້າ ທີ່ສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງອອກຕໍ່;

18. ການບຳບັດໝາຍເຖິງການທຳລາຍ, ການຢັບຢັ້ງ, ການຄັດແຍກສັດຕູພືດອອກ ຫຼື ການ ນຳໃຊ້ວິທີການອື່ນທີ່ເປັນທາງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັດຕູພືດ ເປັນໝັນ, ອ່ອນແອ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຂະຫຍາຍໂຕ;

19. ພາຫະນະ ໝາຍເຖິງ ເຮືອ, ເຮືອບິນ, ລົດ, ລົດໄຟ, ຕູ້ຄອນເທນເນີ, ລີ້ຍູ້, ສັດ ຫຼື ສິ່ງ ອື່ນໆ ທີ່ສາມາດຂົນສົ່ງພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງໄປຍັງສະຖານ ທີ່ອື່ນ;

20. ສະຖານີກັກກັນພືດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄົ້ນຄ້ວາ, ທົດສອບ, ບຳບັດ, ກັກໄວ້ ຫຼື ທຳລາຍຖິ້ມ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ;

21. ການສົ່ງອອກຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າຊຸດສິນຄ້າຈາກປະເທດໃດໜຶ່ງ ແລ້ວສົ່ງອອກຕໍ່ ໄປຍັງປະເທດອື່ນ, ຊຸດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ມີການເກັບມ້ຽນ, ແຍກ, ລວມເຂົ້າກັນກັບຊຸດສິນຄ້າອື່ນ ຫຼື ມີການ ປ່ຽນແປງການບັນຈຸຫຸ້ມຫໍ່;

22. ການສົ່ງຜ່ານ ໝາຍເຖິງ ການນຳສົ່ງຊຸດສິນຄ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ ໄປຍັງປະເທດທີສາມ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການນຳເຂົ້າ ແລະ ຊຸດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຜ່ານການປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມ ພຶດ;

23. ເຕັກນິກການປ້ອງກັນພຶດແບບປະສົມປະສານ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກແບບຊີວະວິທະຍາ, ການນຳໃຊ້ແນວພັນທີ່ທົນທານຕໍ່ສັດຕູພຶດ, ການນຳໃຊ້ພູມປັນຍາຊາວບ້ານ, ການປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ ແລະ ກະສິກຳອື່ນໆ;

24. ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າຂອງສວນ, ເຈົ້າຂອງຟາມ, ເຈົ້າຂອງນາ, ເຈົ້າຂອງໄຮ່, ເຈົ້າຂອງສາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ເປັນຕົ້ນ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການບຳລຸງສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ພັດທະນາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການພະຍາກອນສັດຕູພຶດ, ການສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ວັດຖຸເຕັກນິກ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມ, ລົງທຶນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເຊັ່ນ ການສ້າງເຂດປອດສັດຕູພຶດ, ພັດທະນາຮູບແບບການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕິດພັນກັບການບໍລິການເຕັກນິກວິຊາການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ, ການຟື້ນຟູການຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ເສຍຫາຍຈາກການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ

ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ສົມທົບຢ່າງກົມກຽວຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່, ຄອບຄົວ, ຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ຖືເປັນສຳຄັນລະບົບນິເວດ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂານາໄມ ຂອງພຶດ, ຄົນ, ສັດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານຂອງສັງຄົມ;
4. ຖືເອົາການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດເປັນສຳຄັນ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ການປ້ອງກັນພຶດແບບປະສົມປະສານ;

5. ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຕໍ່, ການສົ່ງຜ່ານ, ການຊົມໃຊ້ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ, ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການປະຕິບັດ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II ການປ້ອງກັນພືດ

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່) ກິດຈະການການປ້ອງກັນພືດ

ກິດຈະການການປ້ອງກັນພືດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງບັນຊີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;
2. ແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;
3. ການເຜົາລະວັງ ແລະ ຄວບຄຸມສັດຕູພືດ;
4. ການລາຍງານກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ;
5. ການວິໄຈສັດຕູພືດ;
6. ການປະກາດເປັນເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;
7. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມໃນເຂດກັກກັນພືດ ແລະ ເຂດກັນຊົນ;
8. ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ;
9. ການຍົກເລີກການປະກາດເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;
10. ແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ເຂດແພ່ລະບາດຕໍ່າຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ເຂດປອດສັດຕູພືດ;

11. ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ;
12. ກິດຈະການການປ້ອງກັນພືດອື່ນ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ການສ້າງບັນຊີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ປະກາດບັນຊີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວແຈ້ງບັນຊີ ແລະ ການປຸງແປງບັນຊີດັ່ງກ່າວໃຫ້ອົງການປ້ອງກັນພືດ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ລວມທັງປະເທດຄູ່ຄ້າ ຕາມການຮ້ອງຂໍ.

ບັນຊີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ບັນຊີສັດຕູພືດກັກກັນ;
2. ບັນຊີສັດຕູພືດທີ່ບໍ່ກັກກັນແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ;
3. ບັນຊີສັດຕູພືດເຝົ້າລະວັງ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສ້າງແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນການແພ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບົນພື້ນຖານສະພາບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານພູມສັນຖານ, ນິເວດວິທະຍາ ແລະ ເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂາພາບພືດ, ເຕັກນິກການຄວບຄຸມສັດຕູພືດທີ່ເໝາະສົມ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ການຜະລິດ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ປັດໄຈອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສັດຕູພືດທີ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ;
2. ລະບົບການຈັດຕັ້ງ ທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;
3. ມາດຕະການລວມ ແລະ ມາດຕະການສະເພາະ ທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້;
4. ງົບປະມານ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຄວບຄຸມສັດຕູພືດ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງລະບົບຕາໜ່າງປ້ອງກັນພືດ ເພື່ອເຝົ້າລະວັງສັດຕູພືດ ດ້ວຍການຕິດຕາມ, ສຳຫຼວດ, ພະຍາກອນ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ.

ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເຈົ້າຂອງພືດ ຕ້ອງເຝົ້າລະວັງປາກົດການເກີດຂຶ້ນຂອງສັດຕູພືດ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ດ້ວຍການສຳຫຼວດ ແລະ ຕິດຕາມ ສົມທົບກັບການຮັບຟັງຂໍ້ມູນແຈ້ງເຕືອນກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປ້ອງກັນພືດແບບປະສົມປະສານ ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມໃຫ້ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ການລາຍງານກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ

ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເຈົ້າຂອງ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ພົບເຫັນປາກົດການ ການທຳລາຍ ຫຼື ການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຫຼື ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລາຍງານຕໍ່ອົງການປົກຄອງບ້ານນັ້ນ ອົງການປົກຄອງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການລາຍງານແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງລົງກວດກາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ພ້ອມທັງພິຈາລະນານຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສຸກເສີນ ເປັນຕົ້ນ ການປະຕິບັດແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຄວບຄຸມ ຫຼື ກຳຈັດການຕິດແປດຂອງສັດຕູພືດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງປະເມີນຄືນການປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສຸກເສີນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນນຳໃຊ້ມາດຕະການ ເພື່ອຍົກເລີກມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ຫຼື ປະກາດເປັນເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່) ການວິໄຈສັດຕູພືດ

ການວິໄຈສັດຕູພືດ ແມ່ນ ການກວດ ແລະ ຈຳແນກສັດຕູພືດ ພາຍຫຼັງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົດລອງແລ້ວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ວຽກງານ ປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ. ການວິໄຈສັດຕູພືດ ໃຫ້ດຳເນີນ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນວິໄຈສັດຕູພືດ ທີ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ທີ່ຕ້ອງການສິ່ງຕົວຢ່າງສັດຕູພືດໄປວິໄຈຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ທ້ອງຖິ່ນວິໄຈດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກຮັບຮອງຈາກອົງການປ້ອງກັນພືດຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພືດ ເພື່ອສັງລວມ, ຮັກສາຕົວຢ່າງສັດຕູພືດ ເປັນຖານຂໍ້ມູນໃນການສ້າງບັນຊີສັດຕູພືດແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສປປ ລາວ. ນອກຈາກນີ້ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການອື່ນ ກໍສາມາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພືດຂຶ້ນໄດ້ ເພື່ອເປັນການສຶກສາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການປະກາດເປັນເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າມີ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ບົນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງປະກາດເປັນເຂດລະບາດ ສັດຕູພືດຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຂັ້ນຂອງຕົນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າສັດຕູພືດລະບາດ ຫາກເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນໃດໜຶ່ງ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ;
2. ຖ້າສັດຕູພືດລະບາດ ຫາກເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ;
3. ຖ້າສັດຕູພືດລະບາດ ຫາກເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແມ່ນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດ.

ການປະກາດເປັນເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຊະນິດ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມທີ່ລະບາດ ລວມທັງຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ;
2. ຂອບເຂດພູມສັນຖານ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;
3. ພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການເຂົ້າຮ່ວມປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມເຂດດັ່ງກ່າວ;
4. ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ກຳນົດເວລານຳໃຊ້ມາດຕະການ;
6. ເຂດກັກກັນພືດ ແລະ ເຂດກັນຊົນ;
7. ເງື່ອນໄຂໃນການອອກປະກາດໃໝ່.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງທົບທວນຄືນການປະກາດ ດັ່ງກ່າວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ມີການປັບປຸງຄືນ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມໃນ ເຂດກັກກັນພຶດ ແລະ ເຂດກັນຊົນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ໃນເຂດກັກກັນພຶດ ແລະ ເຂດກັນຊົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດັ່ງນີ້:

1. ເຝົ້າລະວັງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ທົດສອບຕາມຫຼັກວິຊາການ ເພື່ອປະເມີນສະພາບການຂອງສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ ນັບແຕ່ວັນອອກປະກາດ ຈົນເຖິງວັນຍົກເລີກເຂດດັ່ງກ່າວ;
2. ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແກ່ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພຶດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດພຶດ, ບັນຈຸພຶດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນພຶດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນເຂດດັ່ງກ່າວ;
3. ທົບທວນຄືນມາດຕະການຄວບຄຸມທີ່ນຳໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວມີຄວາມເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍສະເພາະກິດ ເພື່ອປະຕິບັດມາດຕະການຄວບຄຸມ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການກຳນົດມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດສະເພາະ ຫຼື ເພີ່ມຕື່ມ ພ້ອມທັງການປະເມີນຄືນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ;
2. ການກຳນົດ ຈຸດກັກກັນ ຫຼື ຈຸດກວດກາສະເພາະ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກເຂດດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ໃນ ຈຸດກັກກັນ ຫຼື ຈຸດກວດກາສະເພາະນັ້ນ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ສັດຕູພຶດຄວບຄຸມລະບາດ ຫຼື ສົງໄສ ຈະມີການລະບາດ ລວມທັງເຂດກັກກັນພຶດ, ເຂດກັນຊົນ, ແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພຶດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພຶດ, ເຂດປອດສັດຕູພຶດ ແລະ ເຂດແພ່ລະບາດຕໍ່າຂອງສັດຕູພຶດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບຳບັດ, ການທຳລາຍ, ການກຳຈັດ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ລວມທັງການບຳບັດພາຫະນະ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕິດແປດສັດຕູພຶດ ເພື່ອຈຳກັດການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ, ຮັກສາເຂດປອດສັດຕູພຶດ ຈາກສັດຕູພຶດສະເພາະ ຫຼື ຄວບຄຸມລະດັບສັດຕູພຶດ;
2. ການຄວບຄຸມສັດຕູພຶດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
3. ການບໍ່ອະນຸຍາດ ຫຼື ການຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນ, ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ຈາກເຂດກັກກັນພຶດ ຫຼື ເຂດກັນຊົນ;

4. ການກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເຈົ້າຂອງພືດ ປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

5. ການບໍ່ອະນຸຍາດປູກພືດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ປູກພືດດັ່ງກ່າວຊຳຄືນ ໃນເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ;

6. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພືດ ເພື່ອນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້. ຖ້າເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພືດ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດນັ້ນ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ເພື່ອປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ. ໃນກໍລະນີນີ້ ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພືດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ໃນການປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມເສຍຫາຍຈາກການທຳລາຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກການປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດນັ້ນ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງລາຍງານ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຊົດເຊີຍຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ການຍົກເລີກການປະກາດເປັນເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງປະເມີນສະພາບຂອງເຂດສັດຕູພືດລະບາດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີ ສັດຕູພືດຄວບຄຸມຫາກໝົດໄປ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ຊຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຄວບຄຸມບົນພື້ນຖານການຍັ້ງຢືນທາງດ້ານວິທະຍາສາດນັ້ນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ, ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ອອກປະກາດນັ້ນ ຍົກເລີກການປະກາດຂອງຕົນ ລວມທັງມາດຕະການຄວບຄຸມໃນເຂດກັກກັນພືດ ແລະ ເຂດກັນຊົນ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ເຂດແພ່ລະບາດຕໍ່າຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ເຂດປອດສັດຕູພືດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພືດ ສ້າງ ແລະ ປະກາດເປັນແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ເຂດແພ່ລະບາດຕໍ່າຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ເຂດປອດສັດຕູພືດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ມີການຍັ້ງຢືນວ່າບໍ່ມີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;

2. ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ;
3. ໄດ້ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ລະບົບຕິດຕາມ ເພື່ອພິສູດສະພາບການປອດສັດຕູພຶດ ຫຼື ລະດັບສັດຕູພຶດຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພຶດ

ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພຶດ ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຂອງຢາປາບສັດຕູພຶດ ຕໍ່ຄົນ, ສັດ, ພຶດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກວິຊາການຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ຢາປາບສັດຕູພຶດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ປະເພດຢາປາບສັດຕູພຶດ

ຢາປາບສັດຕູພຶດໄດ້ຈັດແບ່ງຕາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງສູງ;
2. ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ;
3. ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍປານກາງ;
4. ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍໜ້ອຍ;
5. ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍບໍ່ມີພິດກະທັນຫັນ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງສູງ

ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງສູງ ແມ່ນ ຢາປາບສັດຕູພຶດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດກະທັນຫັນຕໍ່ ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນ, ນອກນີ້ ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕົກຄ້າງຍາວນານ ຈາກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຮັດໃຫ້ໝູ່ທົດລອງຕາຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຮັບທາດພິດ ຂອງຢາປາບສັດຕູພຶດເຂົ້າທາງປາກໃນປະລິມານ ໜ້ອຍກວ່າ ຫ້າມິນລິກຣາມ ຫຼື ເຂົ້າທາງຜິວໜັງ ໜ້ອຍກວ່າ ຫ້າສິບມິນລິກຣາມ ຕໍ່ນ້ຳໜັກຂອງໝູ່ ໜຶ່ງກິໂລກຣາມ. ຢາປາບສັດຕູພຶດປະເພດນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄອບຄອງ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ

ຢາປາບສັດຕູພຶດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ ແມ່ນ ຢາປາບສັດຕູພຶດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດກະທັນຫັນຕໍ່ ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນ, ນອກນີ້ ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕົກຄ້າງຍາວນານ ຈາກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຮັດໃຫ້ໝູ່ທົດລອງຕາຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຮັບທາດພິດ ຂອງຢາປາບສັດຕູພຶດເຂົ້າທາງປາກໃນປະລິມານ ຫ້າ ຫ້າສິບມິນລິກຣາມ ຫຼື ເຂົ້າທາງຜິວໜັງ

ໜ້ອຍກວ່າ ຫ້າສິບ ຫາ ສອງຮ້ອຍ ມິນລິກຣາມ ຕໍ່ນ້ຳໜັກຂອງໝູ ໜຶ່ງກິໂລກຣາມ. ຢາປາບສັດຕູພືດ ປະເພດນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄອບຄອງ, ຍົກເວັ້ນ ນຳໃຊ້ເພື່ອການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີຂອງລັດຖະບານ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມສັດຕູພືດກັກກັນ ຫຼື ພາຫະນະເຊື້ອພະຍາດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດນຳ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ຢາປາບສັດຕູພືດອັນຕະລາຍປານກາງ

ຢາປາບສັດຕູພືດອັນຕະລາຍປານກາງ ແມ່ນ ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນ ຈາກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຮັດໃຫ້ໝູທົດລອງຕາຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຮັບທາດພິດຂອງຢາປາບສັດຕູພືດເຂົ້າທາງປາກໃນປະລິມານ ຫ້າ ຫາ ສອງພັນ ມິນລິກຣາມ ຫຼື ເຂົ້າທາງຜິວໜັງ ສອງຮ້ອຍ ຫາ ສອງພັນ ມິນລິກຣາມ ຕໍ່ນ້ຳໜັກຂອງໝູ ໜຶ່ງກິໂລກຣາມ. ຢາປາບສັດຕູພືດປະເພດນີ້ສາ ມາດຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄອບຄອງ ໂດຍຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດນຳ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ຢາປາບສັດຕູພືດອັນຕະລາຍໜ້ອຍ

ຢາປາບສັດຕູພືດອັນຕະລາຍໜ້ອຍ ແມ່ນ ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນຈາກຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ເຮັດໃຫ້ໝູທົດລອງຕາຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຮັບທາດພິດຂອງຢາປາບສັດຕູພືດເຂົ້າທາງປາກ ຫຼື ຜິວໜັງໃນປະລິມານຫຼາຍກວ່າ ສອງພັນມິນລິກຣາມ ຕໍ່ ນ້ຳໜັກຂອງໝູ ໜຶ່ງກິໂລກຣາມ. ຢາປາບສັດຕູພືດປະເພດນີ້ ສາມາດຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ສົ່ງອອກ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄອບຄອງ ໂດຍຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ຢາປາບສັດຕູພືດອັນຕະລາຍບໍ່ມີພິດກະທັນຫັນ

ຢາປາບສັດຕູພືດອັນຕະລາຍບໍ່ມີພິດກະທັນຫັນ ແມ່ນ ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນ ແຕ່ບໍ່ອອກລິດທັນທີຈາກຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ເຮັດໃຫ້ໝູທົດລອງຕາຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຮັບທາດພິດຂອງຢາປາບສັດຕູພືດເຂົ້າທາງປາກ ຫຼື ຜິວໜັງໃນປະລິມານ ຫ້າພັນມິນລິກຣາມ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ ຕໍ່ນ້ຳໜັກຂອງໝູ ໜຶ່ງກິໂລກຣາມ. ຢາປາບສັດຕູພືດປະເພດນີ້ສາມາດຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ສົ່ງອອກ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄອບຄອງ ໂດຍຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດນຳ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຍົກເວັ້ນຢາປາບສັດຕູພືດຊີວະພາບ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບໍ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ບັນຊີຢາປາບສັດຕູພືດ

ບັນຊີຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຫ້າມນຳໃຊ້ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບັນຊີຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ນັ້ນ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ຂຶ້ນທະບຽນ, ຊື່ການ ຄ້າ, ຊື່ສາມັນ, ສານອອກລິດ ແລະ ອັດຕາການນຳໃຊ້, ປະເພດຢາປາບສັດຕູພືດ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພືດ ເປົ້າໝາຍ, ໄລຍະເວລາໃຫ້ຢຸດນຳໃຊ້ ກ່ອນການເກັບກ່ຽວພືດ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ

ການນຳໃຊ້ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໄດ້ຮັບການສົ່ງ ເສີມເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາຢາພື້ນເມືອງ, ເຊື້ອຊີວະວິທະຍາ, ການນຳໃຊ້ພູມປັນ ຍາຊາວບ້ານ ແລະ ການອະນຸລັກແມງໄມ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ.

**ພາກທີ III
ການກັກກັນພືດ**

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ກິດຈະການການກັກກັນພືດ

ກິດຈະການ ການກັກກັນພືດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າ;
2. ການສົ່ງອອກ;
3. ການສົ່ງຜ່ານ;
4. ການບຳປັດ.

**ໝວດທີ 1
ການນຳເຂົ້າ**

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການກຳນົດເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມບົນພື້ນຖານການວິໄຈຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານມາດຕະການ ສຸຂານາໄມພືດ.

ການກຳນົດເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ທົບທວນເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າດັ່ງກ່າວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກທັນທີ ໃນ ກໍລະນີທີ່ເງື່ອນໄຂ ມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ມີປັດໄຈໃໝ່ດ້ານສຸຂານາໄມພືດ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການເຈລະຈາສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ເພື່ອປະເມີນ ແລະ ຍອມຮັບມາດຕະ ການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລວມທັງດຳເນີນການກວດກາກ່ອນສົ່ງອອກ ຢູ່ປະເທດຕົ້ນ ທາງ;
3. ແຈ້ງເງື່ອນໄຂໃຫ້ອົງການປ້ອງກັນພືດສາກົນ ແລະ ປະເທດສົ່ງອອກຢ່າງເປັນທາງການ;
4. ຮັບຮູ້ ແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ເຂດແພ່ລະບາດ ຕໍ່າຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ເຂດປອດສັດຕູພືດ ຂອງປະເທດສົ່ງອອກ ແລະ ບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ;
5. ຈັດປະເພດສິນຄ້າ ສຳລັບການນຳເຂົ້າຕາມຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ເພື່ອກຳນົດວັດຖຸ ຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະ ຍົກເວັ້ນ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສຳລັບການນຳເຂົ້າ

ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ການເຂົ້າມາ ແລະ ການແພ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ໃນ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ສຳລັບ ການນຳເຂົ້າໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸ ຕ້ອງຄວບຄຸມ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ;
2. ການປະຕິບັດມາດຕະການສຸກເສີນ;
3. ການກຳນົດໃຫ້ພື້ນທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ກັກກັນພືດ;
4. ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຍ້ອນບໍ່ ໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການ ໃນການຈັດການຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຫຼື ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນ ໄຂການນຳເຂົ້າພືດ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພືດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງ ຄວບຄຸມ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ.

ສຳລັບ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ລຸ່ມນີ້ ກໍຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າເຊັ່ນ ກັນ:

1. ການນຳເຂົ້າ ຈາກປະເທດທີ່ຖືກຢັ້ງຢືນ ຫຼື ສົງໄສວ່າເປັນ ແຫຼ່ງຂອງສັດຕູພຶດກັກກັນ;
2. ການນຳເຂົ້າ ທີ່ຕ້ອງກັກກັນ ພາຍຫຼັງການນຳເຂົ້າ ເປັນຕົ້ນ ແນວພັນພຶດ, ແມງໄມ້ທີ່ ເປັນປະໂຫຍດ, ເຊື້ອຊີວະວິທະຍາ;
3. ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອນຳໃຊ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ;
4. ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອແກ້ໄຂວິກິດການດ້ານມະນຸດສະທຳ ຫຼື ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ;
5. ການນຳເຂົ້າ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕາມການຈະລາຈອນພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງການນຳເຂົ້າ.

ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແລ້ວ ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ສປປ ລາວ ຕາມດ່ານ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນຂອບເຂດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ.

ບັນຊີ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ສຳລັບ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ການນຳເຂົ້າພຶດ ແລະ ສາມາດແຈ້ງເອກະສານນຳເຂົ້າ ຕໍ່ດ່ານກັກກັນພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດ ຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ເພື່ອອະນຸຍາດ ຫຼື ປະຕິເສດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນລັດຖະ ການ. ໃນກໍລະນີປະຕິເສດການອະນຸຍາດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍເປັນລາຍລັກອັກສອນພ້ອມດ້ວຍເຫດ ຜົນຂອງການປະຕິເສດດັ່ງກ່າວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ສາມາດດັດແກ້ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດ ນຳ ເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໄດ້ທຸກເວລາ, ໃນກໍລະນີ ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ເອກະສານທີ່ຕ້ອງແຈ້ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕ້ອງ ແຈ້ງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ ດ່ານກັກກັນພຶດນັ້ນ ເຊັ່ນ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕາມການກຳນົດ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການກວດກາການນຳເຂົ້າ

ການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ, ຖ້າວ່າຊຸດສິນຄ້າ ຫາກມີເອກະສານຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສຳລັບການນຳເຂົ້ານັ້ນແລ້ວ ຕ້ອງອອກໃບແຈ້ງຜ່ານເພື່ອແຈ້ງພາສີໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ໃນກໍລະນີ ຊຸດສິນຄ້າ ຫາກມີເອກະສານບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສຳລັບການນຳເຂົ້າ ຫຼື ໄດ້ພົບເຫັນສັດຕູພືດຄວບຄຸມນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການສຸກເສີນໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ກັກພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບເອກະສານທີ່ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ສຳເລັດການກວດກາ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ການທົດສອບທີ່ຈຳເປັນ ທາງດ້ານວິຊາການ;
2. ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໄປຍັງສະຖານີກັກກັນພືດ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ເພື່ອບຳບັດຕາມການກຳນົດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ດຳເນີນການບຳບັດພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ດັ່ງກ່າວ;
3. ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຄັດເລືອກ, ແຍກປະເພດ ແລະ ສັບຊ້ອນພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ;
4. ປະຕິເສດການນຳເຂົ້າ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ສົ່ງກັບຄືນປະເທດຕົ້ນທາງ;
5. ທຳລາຍຖິ້ມ ຫຼື ປະຕິບັດມາດຕະການສຸກເສີນອື່ນ.

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງກັບຄືນປະເທດຕົ້ນທາງ ແລະ ການທຳລາຍຖິ້ມ ໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າ.

ໃນກໍລະນີປະຕິເສດການນຳເຂົ້ານັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງກວດກາພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມຢູ່ດ່ານກັກກັນພືດໃນໂມງລັດຖະການເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ເນົ່າເປື້ອນຢ່າງຍາຍ;
2. ປະລິມານການນຳເຂົ້າ ມີຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ມີສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນບໍ່ພຽງພໍ;
3. ມີການຄຸ່ນຖ່າຍ;
4. ມີການແຍກປ່ຽວ ຫຼື ກັກກັນ;
5. ມີເຫດສຸດວິໄສທີ່ພາໃຫ້ການນຳເຂົ້າຊັກຊ້າ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ການນຳເຂົ້າຜ່ານທາງໄປສະນີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຜ່ານທາງໄປສະນີ ຕ້ອງແຈ້ງລາຍການພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການໄປສະນີ ໃນເວລາຊຸດສິນຄ້າທີ່ຂົນສົ່ງມາເຖິງ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການໄປສະນີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດກ່ຽວກັບການມາເຖິງຂອງວັດສະດຸ ເພື່ອດຳເນີນການກວດກາ. ໃນກໍລະນີພົບເຫັນສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕາມບັນຊີທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 , 32 ແລະ 33 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າ ຕິດຕົວ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕິດຕົວເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ, ໃນກໍລະນີບໍ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ປະຈຳດ່ານນັ້ນ ໃຫ້ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານ ໃນເວລາມາເຖິງດ່ານກັກກັນພືດ.

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການປະຈຳ ສາຍການບິນ, ລົດໂດຍສານ, ລົດໄຟ, ເຮືອ ແລະ ການຂົນສົ່ງໃນຮູບແບບອື່ນ ທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະກາດລະບຽບການກ່ຽວກັບການແຈ້ງລາຍການ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຜູ້ເດີນທາງ.

ພາຫະນະທີ່ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຜ່ານການຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ບຳບັດ ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ.

ສຳລັບການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມຕິດຕົວ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີທີ່ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31, 32 ແລະ 33 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂພາຍຫຼັງການນຳເຂົ້າວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ເປັນຕົ້ນແນວພັນພືດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ ຕ້ອງຜ່ານການແຍກປ່ຽວ ຫຼື ກັກກັນ ຢູ່ສະຖານີກັກກັນພືດຂອງລັດ ຫຼື ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງຂອງຜູ້ປະກອບການ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດສອບ, ບຳບັດ, ກັກ ຫຼື ທຳລາຍ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮອງ ສະຖານີກັກກັນພືດ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກແຍກປ່ຽວພືດ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ກຳນົດໄວ້.

ໝວດທີ 2 ການສົ່ງອອກ

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງອອກ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງອອກ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃຫ້ສະເໝີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເພື່ອປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດຕາມເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າຂອງປະເທດປາຍທາງ. ສຳລັບພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມການກັກກັນພຶດຂອງປະເທດປາຍທາງ ໃຫ້ສົ່ງອອກຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີປະເທດປາຍທາງ ຫາກກຳນົດໃຫ້ມີການສະເໜີຂໍເປີດຕະຫຼາດ, ຂຶ້ນທະບຽນດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ, ການຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ, ການບຳບັດ ຫຼື ການທົດສອບ ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກຮັບຜິດຊອບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການສົ່ງອອກຕໍ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງອອກຕໍ່ ຊຸດສິນຄ້າ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດສົ່ງອອກຕໍ່ ຖ້າພົບເຫັນວ່າ ຊຸດສິນຄ້ານັ້ນ ຫາກເກີດການຕິດແປດ, ປົນເປື້ອນ ສັດຕູພຶດ, ສູນເສຍສະພາບຄວາມປອດໄພສຸຂານາໄມພຶດ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງຈາກສະພາບເດີມຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກຕໍ່.

ສຳລັບຊຸດສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງສັດຕູພຶດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ສົ່ງອອກຕໍ່ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການຢັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງອອກຕໍ່

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕ້ອງກວດກາ, ທົດສອບ ແລະ ບຳບັດພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ, ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຫຼື ຊຸດສິນຄ້າ. ໃນກໍລະນີທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂສຸຂານາໄມພຶດຂອງປະເທດປາຍທາງນັ້ນ ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ສຳລັບການສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງອອກຕໍ່. ໃນກໍລະນີທີ່ຖືກຕ້ອງ ກໍຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງແນະນຳໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກຕໍ່ ເພື່ອທຳການປັບປຸງແກ້ໄຂ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກຕໍ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການແນະນຳຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ.

ໃນການສົ່ງອອກຕໍ່ ທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດສະບັບຕົ້ນ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ທີ່ປະເທດຕົ້ນທາງອອກໃຫ້ ຕິດຕາມໄປນຳ.

ໝວດທີ 3
ການສົ່ງຜ່ານ

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສຳລັບຊຸດສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສຳລັບຊຸດສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານ ບົນພື້ນຖານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພິດ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສຳລັບຊຸດສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດດ້ານສຸຂານາໄມພິດຕໍ່ຊຸດສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ສປປ ລາວ;
2. ປະຕິບັດມາດຕະການສຸກເສີນໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຜ່ານຊຸດສິນຄ້າ ຍ້ອນບໍ່ມີມາດຕະການໃນການຈັດການຄວາມສ່ຽງ ສັດຕູພິດທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຫຼື ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດສຳລັບຊຸດສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີມີການຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຮັບປະກັນຕໍ່ການເກີດຄວາມສ່ຽງ ໃນການລະບາດຂອງສັດຕູພິດຄວບຄຸມ, ໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂານາໄມພິດ ຂອງປະເທດປາຍທາງ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດ ທີ່ປະເທດຕົ້ນທາງອອກໃຫ້ຕິດຕາມໄປນຳ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງຜ່ານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງຊຸດສິນຄ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຕາມແບບພິມທີ່ກຳນົດໃຫ້ ຕໍ່ດ່ານກັກກັນພິດ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພິດປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງກວດກາໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດ, ພາຫະນະ ແລະ ຊຸດສິນຄ້າ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ຖ້າເຫັນວ່າຊຸດສິນຄ້າສົ່ງຜ່ານ ຫາກສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຜ່ານໃນທັນໃດ. ໃນກໍລະນີບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ກໍໃຫ້ປະຕິເສດການສົ່ງຜ່ານ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຜ່ານ.

ໃນກໍລະນີ ມີປາກົດການຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ມີແຫຼ່ງຂ່າວ ຂໍ້ມູນຈາກພື້ນທີ່ ບ່ອນມີການລະບາດຂອງ ສັດຕູພິດ ຕ້ອງກວດກາຕົວຈິງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ເມື່ອພົບເຫັນສັດຕູພິດ ຄວບຄຸມ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ການໄຂວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຖ່າຍ

ໃນໄລຍະການສົ່ງຜ່ານ ຖ້າຫາກມີການໄຂວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງຖ່າຍຊຸດສິນຄ້າ ຈາກພາຫະນະໜຶ່ງສູ່ພາຫະນະອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດປະຈຳດ່ານ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ.

ໝວດທີ 4

ການບຳບັດ

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ການບຳບັດ

ການບຳບັດວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ປະກອບດ້ວຍ ການຮົມຢາ, ການສິດຢາຂ້າເຊື້ອ, ການອົບອາຍຮ້ອນ, ການອົບອາຍເຢັນ, ການໃຊ້ອາຍນ້ຳຮ້ອນ, ການສາຍແສງລັງສີ ແລະ ວິທີອື່ນ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດກຳນົດ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດປະຈຳດ່ານ ເປັນຜູ້ຕິກລົງໃຫ້ນຳໃຊ້ວິທີການບຳບັດວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມໃດໜຶ່ງ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ອະນາໄມພາຫະນະ

ພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສັດຕູພຶດ ຕາມແຈ້ງການຂອງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຫຼື ພາຫະນະທີ່ອອກຈາກເຂດກັກກັນພຶດໃດໜຶ່ງ ລວມທັງສິ່ງຕົກຄ້າງຂອງພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມໃນພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ອະນາໄມ.

ມາດຕາ 46 ອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ນຳເຂົ້າ

ອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ນຳເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ຫາກສົງໄສວ່າຕິດແປດສັດຕູພຶດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ. ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນສັດຕູພຶດ ຕ້ອງທຳການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ພາກທີ IV

ທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ

ໝວດທີ 1

ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ປະເພດທຸລະກິດ

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການນຳ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນຳ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍອື່ນ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ປະເພດທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ

ປະເພດທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການວິໄຈສັດຕູພຶດ;
2. ການບໍລິການການປ້ອງກັນ ແລະ ການກຳຈັດສັດຕູພຶດ;
3. ການນຳເຂົ້າ ແລະ ຈຳໜ່າຍແນວພັນປອດສັດຕູພຶດ, ຢາປາບສັດຕູພຶດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພຶດ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນພຶດ;
4. ການບໍລິການສຸຂານາໄມພຶດສົ່ງອອກ;
5. ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ສູນຝຶກອົບຮົມ ດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ;
6. ການໂຄສະນາກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ;
7. ທຸລະກິດອື່ນກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການບໍລິການວິໄຈສັດຕູພຶດ

ການບໍລິການວິໄຈສັດຕູພຶດ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການວິເຄາະທາສາເຫດການຖືກທຳລາຍ, ການຈຳແນກ ແລະ ການວິໄຈຂະນິດສັດຕູພຶດ ຫຼື ການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບສັດຕູພຶດ ແລະ ການຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການບໍລິການວິໄຈສັດຕູພຶດ ຕ້ອງມີທ້ອງວິໄຈສັດຕູພຶດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ນັກວິຊາການ, ເຄື່ອງມືການວິໄຈ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງ

ການວິໄຈສັດຕູພຶດ ທີ່ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຫັນກັບສະພາບການ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດອອກ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການບໍລິການການປ້ອງກັນ ແລະ ການກຳຈັດສັດຕູພຶດ

ການບໍລິການການປ້ອງກັນ ແລະ ການກຳຈັດສັດຕູພຶດ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບ
ການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ການກຳຈັດສັດຕູພຶດ, ການກຳຈັດສັດຕູພຶດດ້ວຍ ການສິດ
ຢາຂ້າເຊື້ອ, ການຮົມຢາ, ການສາຍແສງລັງສີ, ການຜະລິດແນວພັນປອດສັດຕູພຶດ, ຢາປາບ ສັດຕູພຶດ
ແລະ ຊີວະພາບປາບສັດຕູພຶດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການໃຫ້ບໍລິການ
ກຳຈັດສັດຕູພຶດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ນັກວິຊາການ, ພື້ນ
ຖານໂຄງລ່າງ, ລະບົບປອດສັດຕູພຶດ, ລະບົບຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຮັກສາ
ຄຸນນະພາບຂອງການຜະລິດ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳ
ນົດອອກ.

**ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ການນຳເຂົ້າ ແລະ ຈຳໜ່າຍແນວພັນປອດສັດຕູພຶດ, ຢາປາບສັດຕູພຶດ, ຊີວະພາບປາບ
ສັດຕູພຶດ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນພຶດ**

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ
ຈຳໜ່າຍແນວພັນປອດສັດຕູພຶດ, ຢາປາບສັດຕູພຶດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພຶດ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນ
ພຶດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ນັກວິຊາການ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ,
ລະບົບຄວາມປອດໄພ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງກິດຈະການ ທີ່ ກະຊວງກະສິ
ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ການບໍລິການສຸຂານາໄມພຶດສິ່ງອອກ

ການບໍລິການສຸຂານາໄມພຶດສິ່ງອອກ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ສຳລັບການສິ່ງອອກ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ຂອງປະ
ເທດປາຍທາງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການບໍລິການສຸຂາ
ນາໄມພຶດສິ່ງອອກ ຕ້ອງມີ ນັກວິຊາການ, ລະບົບການຄວບຄຸມ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພຶດ, ລະບົບການປັ້ນ
ທຶກ ແລະ ກວດກາແຫຼ່ງຂອງພຶດ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊຸດສິນຄ້າ ຕາມການ
ຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ສູນຝຶກອົບຮົມ ດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກສູດການຮຽນການສອນ ທີ່ມີການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການໃຫ້ສົມຄູ່ກັບການພັດທະນາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການໂຄສະນາກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດການໂຄສະນາກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງສາລະຄະດີ, ແຜນພັບ, ປິດສະເຕີ, ຄູ່ມືວິຊາການກ່ຽວກັບການລະບາດ ແລະ ການທຳລາຍຂອງສັດຕູພຶດ, ການປ້ອງກັນພຶດດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ແລະ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2

ການໂຈະ ແລະ ການຍົກເລີກ

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ຈະຖືກໂຈະໂດຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:

1. ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນກໍລະນີທີ່ປະສົບບັນຫາດ້ານທຸລະກິດ;
2. ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຫຼື ຕາມຄຳເຫັນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫາກໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຫຼື ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ທຸລະກິດນັ້ນກໍຈະຖືກຍຸບເລີກ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ຈະຖືກຍົກເລີກ ໂດຍຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:

1. ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳ;

2. ເມື່ອມີການຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດສຸຂານາໄມພຶດ.

ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ອອກແຈ້ງການເຕືອນຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ມີການດຳເນີນຂັດກັບກົດໝາຍ, ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ເໝາະສົມ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກກັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

2. ຖ້າຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫາກບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ແລ້ວອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ກໍຈະອອກແຈ້ງການເຕືອນເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງໃນກຳນົດເວລາອັນຄວນ;

3. ຖ້າຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫາກຍັງບໍ່ປະຕິບັດພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຈຶ່ງອອກແຈ້ງການຍົກເລີກ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ສົ່ງມວນຊົນເພື່ອອອກຂ່າວ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ V

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເຈົ້າຂອງພຶດ

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

2. ເປັນເຈົ້າການ ກັກກັນ, ຄວບຄຸມ, ກຳຈັດສັດຕູພຶດ, ຂ້າເຊື້ອພະຍາດພຶດ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ທຸກວິທີການເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂປາກົດການ ທີ່ເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ເປັນຕົ້ນ ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ;

3. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ;

4. ປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານທຶນຮອນ ຫຼື ແຮງງານ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;

5. ເສຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

6. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດທີ່ເປັນຂໍ້ບັງຄັບ ຊຶ່ງອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ກຳນົດ;

7. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພະ ນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ;

8. ແຈ້ງ, ລາຍງານ ສະພາບເຫດການໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຫຼື ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເຈົ້າຂອງພືດ

ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເຈົ້າຂອງພືດ ມີສິດ ແລະ ພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການ ຕິດຕາມ, ເຝົ້າລະວັງ, ກຳຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດໃນພື້ນທີ່ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

2. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການຂອງ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

3. ລາຍງານສະພາບທີ່ເກີດການລະບາດຂອງສັດຕູພືດໃນພື້ນທີ່ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອົງ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຫຼື ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພືດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂານາໄມ ພືດ, ຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ;

2. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງຜ່ານ, ເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

3. ນຳເຂົ້າ, ຂະຫຍາຍ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

4. ເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ ໄປພື້ນທີ່ອື່ນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ;

5. ສິ່ງອອກ ແລະ ສິ່ງອອກຕໍ່ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ບໍ່ສອດ ຄ່ອງກັບລະບຽບການດ້ານສຸຂານາໄມພຶດຂອງປະເທດປາຍທາງ;

6. ໃຫ້ສິນບິນ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ, ປອມ ແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະທັບ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;

7. ນາບຊູ, ກົດໝວງ ຖ່ວງດຶງ ແລະ ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ;

8. ໂຄສະນາ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພຶດ ເກີນຄວາມເປັນຈິງ;

9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ

ນອກຈາກຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫ້າມພະນັກ ງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ, ກົດໝວງ ຖ່ວງດຶງ ຫຼື ຮັບສິນບິນ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກຄົນ;

2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ;

3. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ອອກເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ;

4. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມ ເສຍຫາຍ;

5. ເມີນເສີຍ ຕໍ່ລະບຽບການ, ຫຼັກການໃນການກວດກາພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸ ຕ້ອງຄວບຄຸມ, ແກ້ໄຂວຽກງານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;

6. ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດອັດຕາຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການວິຊາການ ຫຼື ນຳໃຊ້ລາຍຮັບຈາກວຽກງານ ປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຕາມລຳພັງໃຈ;

7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

**ພາກທີ VII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ່ຍ;

2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;

3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ່ຍ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດ ປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ, ປະນີປະນອມ ຫຼື ໄກ່ເກ່ຍກັນ.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະ ເໜີຕໍ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາ ລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີໃຫ້ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດປ້ອງກັນ ແລະ ກັກ ກັນພຶດເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີ ຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງກັນ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງໄປສະນີໂທລະຄົມ ມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຈຸງງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ບ້ານຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ;
5. ດ່ານກັກກັນພຶດ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການລະອຽດ;
3. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
4. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການລວມທັງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;

5. ຊື້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດຂອງຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດປະຈຳດ່ານສາກົນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວເທດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ດ່ານກັກກັນພຶດສາກົນ, ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພຶດ ແລະ ສະຖານີກັກກັນພຶດ ແລະ ອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພຶດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ດຳເນີນການວິໄຈຄວາມສ່ຽງສັດຕູພຶດ, ພະຍາກອນການເກີດຂຶ້ນຂອງສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ, ສ້າງບັນຊີສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ, ສ້າງບັນຊີວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ, ບັນຊີທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ, ຂຶ້ນທະບຽນເຂດປອດສັດຕູພຶດ ແລະ ເຂດແພ່ລະບາດຕ່ຳຂອງສັດຕູພຶດ, ສ້າງແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
10. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ລັດຖະບານກ່ຽວກັບການປະກາດເຂດລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ;
11. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບ ຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
12. ຄຸ້ມຄອງ, ອອກ, ໂຈະ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພຶດ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
13. ຂຶ້ນທະບຽນຢາປາບສັດຕູພຶດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພຶດ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນພຶດ;
14. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
15. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ລວມທັງສ້າງຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພຶດສາກົນ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;
4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນ ພືດ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
5. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງດ່ານກັກກັນພືດສາກົນ, ດ່ານກັກ ກັນພືດປະເພນີ, ສະຖານີກັກກັນພືດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ;
6. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ;
7. ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ດ່ານກັກກັນພືດທ້ອງຖິ່ນ, ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພືດ ແລະ ສະຖານີກັກກັນພືດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ສ້າງຕາໜ່າງປ້ອງກັນພືດລົງສູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ, ພະຍາກອນການເກີດຂຶ້ນຂອງ ສັດຕູພືດຄວບຄຸມ, ອອກແຈ້ງເຕືອນການລະບາດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍບໍລິການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ເຄື່ອນທີ່ສຸກເສີນ, ກຳນົດເຂດ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການກັກແຍກປ່ຽວພືດ;
9. ສ້າງແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ແລະ ກຳນົດ ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ;
10. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບການປະກາດ ເຂດລະບາດຂອງສັດຕູພືດ;
11. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ ແລະ ອຸ ປະກອນປ້ອງກັນພືດ;
12. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນສັດຕູພືດໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງກັບສູນກາງ, ທິດສອບ ແລະ ເຜີຍແຜ່ເຕັກນິກ, ວິທີການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ທີ່ແທດເໝາະກັບສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຕົນ;

13. ອອກ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພືດ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ, ໃບອະນຸຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;

14. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

15. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງແຂວງ, ນະ ຄອນຫຼວງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

16. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

18. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

2. ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ໃຫ້ພິຈາລະນາ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

4. ຊຸກຍູ້, ນຳພາ, ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູ ພືດ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນພືດ;

5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນ ພືດຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ;

6. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງດ່ານກັກກັນພືດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກ ກັນພືດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

7. ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ດ່ານກັກກັນພືດປະເພນີ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ;

9. ສ້າງແຜນການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ;

10. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ກ່ຽວກັບການປະກາດເຂດລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ;

11. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມ, ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນ ການເກີດຂຶ້ນຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ, ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດເຂດຄວບຄຸມ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມສັດຕູພືດລະບາດ;

12. ສະໜອງການບໍລິການ ກ່ຽວກັບການວິເຄາະທາສາເຫດການທຳລາຍຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ, ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ, ອຸປະກອນປ້ອງກັນພືດ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໜ່ວຍບໍລິການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດເຄື່ອນທີ່ສຸກເສີນ;

13. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

14. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານຂອງໜ່ວຍງານ ເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເຝົ້າລະວັງສະພາບການທຳລາຍຂອງສັດຕູພືດ, ເຂົ້າຮ່ວມສະກັດກັ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ;

3. ນຳພາປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານເຂົ້າຮ່ວມ ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພືດ;

4. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຊີວະພາບປາບສັດຕູພືດ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນພືດ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການໄກ່ເກ່ຍ ບັນຫາກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ພາຍໃນ ບ້ານ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ສຳມະນາ, ຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການປ້ອງ ກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການລັກລອບນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງ ຄວບຄຸມ ລວມທັງການກະທຳອື່ນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການແພ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ໃຫ້ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 72 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງດ່ານກັກກັນພຶດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ດ່ານກັກກັນພຶດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວ ກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
2. ສະກັດກັ້ນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກ ກັນພຶດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ ແລະ ລາຍງານ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຕໍ່ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະ ບຽບການ;
4. ກັກ, ແຍກປ່ຽວ, ສົ່ງຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ, ບຳບັດ, ປະຕິເສດການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງກັບຄືນ, ທຳ ລາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ຕໍ່ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ມີສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ;
5. ກວດກາ, ທົດສອບ ແລະ ວິໄຈ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕາມ ເງື່ອນໄຂນຳເຂົ້າ, ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ;
6. ພິຈາລະນາ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຕໍ່, ສົ່ງຜ່ານ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
7. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການວິຊາການ ຕາມລະບຽບການ;
8. ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;

9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງ ການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ, ຂະແໜງການ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ

ອົງການກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດ ສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ;
3. ກິດຈະການ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

4. ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດແຜນການ ກຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ.

ມາດຕາ 76 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບສຸກເສີນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບສຸກເສີນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

**ໝວດທີ 3
ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ**

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ ແມ່ນ ພະນັກງານວິຊາການ ປູກຝັງ, ປ້ອງກັນພຶດ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງ ເປັນທາງການ ຈາກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດປະຈຳດ່ານສາກົນ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດປະຈຳດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ບົນພື້ນຖານມາດຕະຖານ ແລະ ຕຳແໜ່ງງານ ທີ່ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ;
2. ກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງເອກະສານສຸຂານາໄມພຶດ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

3. ກວດກາ ພາຫະນະ, ຫີບຫໍ່ ແລະ ບຸກຄົນ ພາຍໃນດ່ານ ຫຼື ເຂດຄວບຄຸມການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ສົ່ງໄປທົດສອບ ຫຼື ວິໄຈ ໃນກໍລະນີສົງໄສມີການຕິດແປດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ;

4. ເຂົ້າໄປສະຖານທີ່ ຫຼື ເຂດບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ກຳລັງປູກ, ຈຳໜ່າຍ, ປຸງແຕ່ງ, ເກັບຮັກສາ ຫຼື ຂົນສົ່ງ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ສົງໄສມີການຕິດແປດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ເພື່ອກວດກາ, ສຳຫຼວດ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ຕິດຕາມ ສະພາບສັດຕູພືດ;

5. ກັກ, ແຍກປ່ຽວ, ບຳບັດ, ປະຕິເສດການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງຄືນ, ທຳລາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະ ການອື່ນໆ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ມີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ຫຼື ທີ່ມາຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ;

6. ຕິດຕາມ ແລະ ເກັບກຳການໄຂພັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຄຸ້ນຖ່າຍ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ;

7. ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ລວມທັງການຍຶດຂອງກາງ, ສະເໜີໃຫ້ກັກຕົວຜູ້ລະ ເມີດ ແລະ ປະກອບເອກະສານໃຫ້ພາກສ່ວນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

8. ປະສານສົມທົບກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການ ປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ;

9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມການມອບໝາຍ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກ ງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພືດ.

ພາກທີ IX

ເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ເຄື່ອງແບບ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ມີ ເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດສະເພາະ ຊຶ່ງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແບບ, ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຖືບັດເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ຕາປະທັບ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ແລະ ດ່ານກັກກັນພຶດ ມີຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ.
ສຳລັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດນັ້ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຕາປະທັບຂອງດ່ານກັກກັນພຶດ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ຄວບຄຸມ, ກຳຈັດສັດຕູພຶດ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ມາດຕະການທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການລະເມີດ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຕ່ຫາກມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຮັບສາລະພາບຕໍ່ການກະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງມີລັກສະນະເບົາ, ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ, ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານການກະທຳຜິດ ແລະ ຫຼົບຫຼີກຈາກການກະທຳຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ, ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ຫຼື ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເປັນຕົ້ນ ດຳເນີນທຸລະກິດການປ້ອງກັນ ແລະ ກັກກັນພຶດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຈະຖືກປັບໃໝໜຶ່ງເທົ່າຂອງມູນຄ່າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມທີ່ຕິດແປດສັດຕູພຶດ ຫຼື ຄ່າບໍລິການສຸຂານາໄມພຶດ ທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີ ມີການລະເມີດເປັນຄັ້ງທີ ສອງ ຫຼື ເປັນອາຈິນ ກໍຈະຖືກປັບໃໝສອງເທົ່າຂອງມູນຄ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສັງຄົມ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກໍຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ລວມທັງການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ.

**ພາກທີ XI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 88 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ທັນວາ 2008.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ